

Nr 183

Av herr **Rubbestad m. fl.**, om *utökning av kristendomsundervisningen i folkskolorna.*

Under den senaste efterkrigstiden har en allmän oro kommit till uttryck hos en övervägande del av vårt folk med anledning av den brottslighet särskilt i form av ungdomsurartning och alkoholmissbruk, som tagit sig ofta nog avskräckande former. Den alltmer tilltagande normlösheten är ett uppenbart hot mot vårt samhälle och dess gemensamhetsliv.

Man har sökt orsakerna härtill på olika håll och bl. a. på en försiggående avkristning och en allt större oförmåga hos hemmen att påverka det nya släktet. Hävdandet av kristen tro och bibringandet av kristna normer blir i ett sådant läge ett oeftergivligt villkor för att man skall kunna nå fram till ett bättre förhållande. Ett stärkande av den kristna idealbildningen och en moralisk upprustning borde därför vara en angelägen uppgift icke endast för den kristna kyrkan utan också för samhällets organ. Detta kan ske icke minst genom en grundläggande kristendomsundervisning i våra folkskolor.

Redan 1946 års skolkommision framhöll detta i sitt principbetänkande (SOU 1948: 27) å sid. 38, där det heter:

»Kristendomsämnet bör mer än de flesta ämnen kunna vara instrument för den personlighetsdanning, som är skolans viktigaste uppgift. Undervisningen i detta ämne bör ge eleverna möjlighet att på grund av sakliga upplysningar och gedigen kunskap om religionens värld på grund av insikt om frågornas allvar och livsavgörande betydelse och på grund av egna erfarenheter och egen läggning bygga upp en personlig livsåskådning».

En viktig förutsättning härvid är emellertid att tiden för kristendomsundervisningen i skolan icke är alltför kort, utan avmätt på ett sådant sätt, att den önskvärda karaktärsdanningen kan åstadkommas. En utökning av kristendomsundervisningen med en timme per vecka torde vara erforderlig.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller, att åtgärder vidtages för en utökning av kristendomsundervisningen i folkskolan i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 27 januari 1959

Axel Rubbestad

C. O. Carlsson

J. Onsjö

Henry Brandt